יכול אפילו מעולה בדמים. לקורה יותר מפירות יהא ברק קודם לו: **מ"ל רך.** מיעט הקדמה: **מקורייהו.** מקור שלהן ועיקרן (ג). ל"מ הבא לי קור שהוא רך לחתול וגדל סביב שרשיו כלומר כלה עיקרם מפני שמפסיד ונאכל את הקור: **גופי קני דיקלי.** מדמי היין יכולין לתן לקנות קרקעות ואילו דקלי לא קני גופני מין שבהן עולה מלא לדבר מועט: **מתני' אע"פ שהוא נותן לו רע.** סתמא היא ולא ר' עקיבא קתני לה: **על מנת לפטור.** בגמ' [ג.] מפרש לה: **גמ' כל אלו שאמרו.** שלא מנה ומאתים וד' מאות דמי בושתן: **אבל נער.** שדומה על בושתו מילו נמחל לו: **שפיר דמי לגמור.** דרך ארץ ולא למד מדקתמר ליה רמעת נגיח הוא דמעמע מין ממש בדבריך ולאו אתה ליהרג: **שכבת זרע.** שבמעי אשה לא יכולה לפלוט: **פי טבעת.** נקב הגדולים לפנות: **פקד.** מלא כתיב ויפקד את שרה וכתיב פקד משמע כאן תחילה לתפילתך: **בדדי הולא נקי ברצח.** קוץ הגדל אצל הכרוב כשבא לעקרו פעמים שנעקר הכרוב עמו ונמצא לוקה בשבילו. כלומר שכיר רשע לוקין עמו: **כולנא פשעתא.** אף הנביא במשמע: **עד אנה מאנתם.** ומאן דכלו: **אומאס שהוכפלו שמות.** בשרשי מסה[ח] דן זכולון גד ומאר ונפתלי הודיעך הכתוב שחלקים שבכולן היו וכיוצא בהן כדי לחזק[ט] ומותן הביא יותר לפי פרשה כדי שלא יבהל אותם להיות לשמי גיותם ולהטריחם: כל השבטים יצאו עצמותיהם ממצרים ונקברו בארץ ישראל שנאמר והעליתם את עצמותי מזה אתכם (שמות יג) משמע שאף עצמותם העלו ולא נכתב יוסף אלא להודיעך שבזכותו של משה שכל ישראל נתעסקו בציווי והוא עסק במטות: **מגולגלין בארון.** לא היה שלהן קיימת ומהוגרת מפני נידוי דקתמר ליה ליעקב אם לא[י] אביאנו אליך ואטמתי לך כל הימים (בראשית מג) ואע"פ שנתקיים התנאי נפקא לן במסכת מכות (דף יא.): [כ] **קללת חכם אפי' על תנאי היא באה:** **מי גרם לאותן רע.** מדלא מגדה הוא בתנחומא[כ] מכיון שהודה יהודה ואמר לדקה ממנני[מ] עמד לאותן ואמר **אני בלבלתי יוסי אבי: נשפה.** נכנס כל עסק ונתאבד למקומו שאף משם. לשפה מלשון[ס] שדוב"ן בלע"ז כמו שף מדוכתיה (תוען דף מב:): **אלינא דהלכתא.** לא הוה מקטייעא מילתא למימר מילתא דאתו הלכתא כוותיה: **לא הוה סלקא ליה.** כלומר לא היה עולה בידו למימר שמעתתא אלינא דהלכתא: **הפלין והכבורין נותנין לכהן.** והעשירים לא היו נותנין קלותיהן לכהן: **נגרים.** שבטים: ונמצא

למחר אייתי לי מקורייהו. משמע דגופני עדיפי מדיקלי ותימה דבהמשה שנפלו לה נכסים (כתובות עט. ושם ד"ה מילני) אמר גבי נפלו לה כספים ילקח בהן קרקע דיקלי ומילני דקלי מילני וגופני מילני מלמא גופני גריעי מפילו מילני דגריעי מדיקלי וי"ל דבגפנים כשהלה טורח לזמר ולתקן הכרם יש בהן ריוח גדול מאבל בנכסי משאתו מס היה קונה גפנים מתוך שהריסים הוזקה מרובה לא היה הבעל חושש להוליח על נכסי והיו הולכין לאיבוד לפיכך טוב לקנות דקלים שאין הריסין יכולה וממילא אתי בהו שבחא וטוב הוא לשניהם ועוד מפרש ר"ת בהמוכר את הספינה (ב"ב פב. ושם ד"ה מתקף) לפירי דליקלקל מתקיימין טפי מאילני וגופני ובנכסי מלוג של אשה

בעינן דבר המתקיים יותר:

באשר אמר אברהם אל אבימלך. לפו בהריון משמעי שהרי המלאכים ניסרו את שרה שתפקח שלפניו אלא ילדה בריוח כמו שהתפלל על אבימלך: **אלו הנבפלין בשמות.** בבראשית רבה יש מיפקת שהנכפלים גדולים היו כמו יהודה שנכפל: **מי** גרם לראובן שהודה יהודה. מע"ג דאמר במדרש ויצא לאותן אל הבור מלמד שאף משקו ומתעניתו שבגלגל יועיל אבל הוא היה קודם למעשה תמר מכל מקום לא הודה כלינים עד אחר שהודה יהודה:

ג[א]דאשת נביא בעי אהדורי אשת אחר לא בעי אהדורי אמר רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן השב אשת האיש מכל מקום ודקא אמרת [ב]הגוי גם צדיק תהרוג הלא הוא אמר לי אחותי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא נביא הוא וכבר לימד אכסנאי שבא לעיר על עסקי אכילה ושתיה שואלין אותו או על עסקי אשתו שואלין אותו אשתך היא אחותך היא מכאן לבן נח [ג]שנהרג שהיה לו ללמוד ולא למד: [ד]כי עצר עצר ה' אמר ר' אלעזר שתי עצירות הללו למה אחת באיש שכבת זרע שתים באשה שכבת זרע ולידה במתניתא תנא שתים באיש שכבת זרע וקטנים שלשה באשה שכבת זרע וקטנים ולידה רבינא אמר שלש באיש שכבת זרע וקטנים ופי טבעת ארבעה באשה שכבת זרע ולידה וקטנים ופי טבעת: [ה]בעד כל רחם אמרי דבי ר' ינאי אפילו תרנגולת של בית אבימלך לא הטילה ביצתה א"ל רבא לרבה בר מרי מנא הא מילתא דאמור רבנן כל המבקש רחמים על חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה א"ל דכתיב [ו]וה' שב את שבות איוב בהתפללו בעד רעהו אמר ליה את אמרת מהתם ואנא אמינא מהכא [ב]ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו [וגו'] וכתיב [ו]וה' פקד את שרה כאשר אמר וגו' כאשר אמר אברהם [ז]אל אבימלך אמר ליה רבא לרבה בר מרי מנא הא מילתא דאמרי אינשי בהדי הוצא לקי כרבא א"ל דכתיב [ז]למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם ה' אמר ליה את אמרת מהתם ואנא אמינא מהכא [ח]עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותורותי אמר ליה רבא לרבה בר מרי כתיב [ט]ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים מאן נינהו חמשה א"ל הכי א"ר יוחנן אותן שהוכפלו בשמות יהודה נמי איכפולי מיכפל אמר ליה למילתיה הוא דאיכפל [י]דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן מאי דכתיב [יא]יחי ראובן ואל ימות ויהי מתיו מספר וזאת ליהודה כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר היו עצמותיו של יהודה מגולגלין בארון עד שבא משה ובקש רחמים אמר לפניו רבונו של עולם מי גרם לראובן שיודה יהודה [יב] מיד שמע ה' קול יהודה על איבריה לשפא לא הוו קא מסקי למתיבתא דרקיעא [יא]ואל עמו תביאנו לא הוה ידע מאי דאמרי רבנן ולמשקל ומיטרה בהדי רבנן [יא]ידיו רב לו לא הוה סליק ליה שמעתתא אליבא דהלכתא [יא]ועזר מצריו תהיה אמר ליה רבא לרבה בר מרי מנא הא מילתא [ו]דאמרי אינשי בתר עניא אזלא עניותא אמר ליה דתנן [יב] עשירים מביאין בכורים בקלתות של זהב ושל כסף ועניים בסלי נצרים של ערבה קלופה הסלים והבכורים נותנים לכהנים אמר ליה את אמרת מהתם ואנא אמינא מהכא

ומטמא

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

תורה אור השלם

1. וְעַתָּה הָשֵׁב אֵשֶׁת הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ וְחְיֵה וְאִם אֵינְךָ מֵשִׁיב דַּע כִּי מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל אֲשֶׁר לָךְ: בראשית כ ז
2. וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאַמְהֹתָיו וַיֵּלֵדוּ: בראשית כ יז
3. וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר אֲדֹנָי הֲגוֹי גַּם צַדִּיק תַּהֲרֹג: הֲלֹא הוּא אָמַר לִי אֲחֹתִי הוּא וְהִיא גַּם הוּא אָמְרָה אָחִי הוּא בְּתֹם לְבָבִי וּבְנִקְיֹן כַּפַּי עָשִׂיתִי זֹאת: בראשית כ ד-ה
4. כִּי עָצֹר עָצַר יְיָ בְּעַד כָּל רֶחֶם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל דְּבַר שָׂרָה אֵשֶׁת אַבְרָהָם: בראשית כ יח
5. וַיְיָ שָׁב אֶת שְׁבוּת אִיּוֹב בְּהִתְפַּלְלוֹ בְּעַד רֵעֵהוּ וַיְסֵף יְיָ אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמִשְׁנֶה: איוב מב י
6. וַיְיָ פָּקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְיָ לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר: בראשית כא א
7. לָמָּה תְרִיבוּ אֵלָי כֻּלְּכֶם פָּשַׁעְתֶּם בִּי נְאֻם יְיָ: ירמיהו ב כט
8. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָה מָאֲנָתֶם לְשָׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתָי: שמות מז כח
9. וּמִקְצֵה אֶחָיו לָקַח חֲמֻשָּׁה אֲנָשִׁים וַיְצַגֵּם לִפְנֵי פַּרְעֹה: בראשית מז ב
10. יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמֹת וִיהִי מְתָיו מִסְפָּר: דברים לג ו
11. וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְיָ קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: דברים לג ז

רבינו חננאל

יכול אפילו אילן סרק מעולה בדמים מאילן מאכל תכורות אילן סרק ותניח אילן מאכל, תלמ' לומ' רק. וקימא לן אכין ורקין מיעוטין, שמע מינה מותר להניח אילן סרק אם הוא מעולה בדמים ולכרות בבניין המצר אילן מאכל. ושמואל ורב חסדא קצצו אילנות משום דמכחשי אילנות טובים מהן. וכולן דרך אחת, לא אסרה אלא במקום דליכא פסידא אבל היכא דאיכא פסידא שרי. (אף על פי) שנתן לו כל ממון שבעולם, אינו נמחל לו עד שיבקש ממנו כול'. ת"ר **כל אלה שאמרו דמי בשת,** אבל צערו כלומ' צער נפשו אינו נמחל לו וכול'. **פיר',** שבא מלאך להרוג אבימלך מפני שלא שאלו לאברהם על עסקי אכילה ושתיה אלא על עסקי אשתו. מיכן אמרו בן נוח נהרג שהיה לו ללמד ממעשה אבימלך ולא למד. **פיר',** שלוש עצירות באיש שכבת זרע כמשמעו, קטנים השתנת מי רגלים ופי טבעת מקום הוצאת הרעי, מוסף באשה פתיחת הרחם בעת הלידה. כת' אשה כי תזריע וילדה זכר אם אשה מזרעת תחלה. **כל אלו השמועות שאמ' ליה רבא לרבה בר מארי דברי הגדה הן,** ופשוטין הן.

ולמיטרח. ליתא **ונימן** (שם). **ידיו רב לו.** יהא לו נאמן לריב ביניו, ולמי דכתיב ידיו נאמן מלמעלה הוא מלמטה של תורה (שם) יכי בו כח לריב ביניו לעצמו נגד חבירו (מכות יא:). **אליבא דהילכתא.** לא היה זוכה לומר דבר המתקבל (סוטה ז:).

(ג) נעיל ס"ג, ב) [ע' תוס' גיטין פד: ד"ה ופיקוח כתובות נו. ד"ה הרין], ג) מכות יב:, ד) ר"ה עג, ה) מכות יח: סוטה ז: [ע"ש], ו) ב"ב קנד: [תוליו קה:] ערכין כג., ז) בכורים פ"ג מ"ח, ח) [דברים לג], ט) כמ"ש לוסף: שלח יאשיהו בהן עין הרע, י) [ל"ל הכיפתין], כ) [מדוי על תנאי נאמן הפחים כל"ן], ל) [בוכר ויבא יז], מ) [בראשית לח],

(ג) גמ' לתחזן שיהודה יהודה שמע בל"ל ומיבא מיד נמתק: (ד) רש"י ד"ה מקוריייהו מקור שלהן ועיקרן כלומר כלה עיקרם **מפני שמפסיד** ל"ג הבא לי וכו' שרשיו ונאכל את הקור כל"ל:

לעזי רש"י

אשלוי"ה שדונ"א [אישלוישידור"א]. מקום הנקוב, פרק.

מוסף רש"י

קרע את **כסותי שבר** את כדי חייב. דסכי קתמר ליה אם תרלה קרע ואנאם, אבל פירש לו על מנת, פטור (לעיל כז). **בהדי הוצא לקי ברבא.** משל לדיוט טוב, על ידי הרשעים מתגנין הכשרין (שמות מז כח). **בלבם פשעתם בי.** אף הנדיקים במשמע (ירמיה ב כט). **אותן שהוכפלו בשמות.** שאותן שנכפל משה אומנין הם החלנים ואותן הניח לפני פרעה, ויהודה שהוכפל שמו לא הוכפל משום תלמות אלא טעם יש בדבר (בראשית מז ב, ע"ש שכ"ה בספרי, ושבב"ר פירשו אותן שלא כפל שמותן). **מאי דכתיב יחי ראובן כו'** וזאת ליהודה. אין לך בכורכת כל השבטים מתחלת ואחת מות מזו (סוטה ז:) מה ראה למסור יהודה לכאן ומה ראה להתחיל בברכת יהודה בלשון ואחת ליהודה, אלא לפי שהיו עצמות כל השבטים שלהן קיים ושל יהודה מגולגלין, אמר לשון זה ימי לכאן, כלומר לאותן שלהן קיימת בלילו הוא מי ואחת תהיה ליהודה שהם מגולגלין (מכות יא:). **עצמותיו של יהודה** מגולגלין. עצמות כל השבטים העלו ממצרים, והוא שאמר יוסף והעליתם את עצמותי מזה אתכם, עם עצמותיהם, ויהו עצמות כל השבטים שלהן קיימת ויהודה ביניהן מתפרקין ומתגלגלין בתיהון, מפני שניהם את עצמו בערבותו של כיסים ומטתו לך כי כיסים, אפילו לעולם הבא, ומהכא נפקא לן נדוי אי מכח אפילו על מנת כן (סוטה ז:). **מי גרם לראובן שיודה.** כמעשה יעוני מביו, יהודה. שהודה במעשה תמר, וכן היה מקורת בילקוט, ומדרש אגדה דר' תנחומא כשאמר יהודה לאחיו מה בצע כי נהרוג את אחינו ונכסה את דמו, אמרו לו הבה ונמכרנו לישמעאלים ולא תהי ידנו בו כי אחינו בשרנו הוא, אמר להם אם כן אנו מוכרין אותו לעבד אמרו לו הן הוא אדוננו ואנו עבדיו, אמר להם אם כן אנו מוכרין אותו לשפחה אמרו לו הן הוא אדוננו ואנו בניו, אמר להם אם כן אנו מוכרין אותו לאשה אמרו לו הן הוא אדוננו ואנו בניו, אמר להם אם כן אנו מוכרין אותו לבן חורין